

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΚΩΦΑΛΛΟΣ

MΙΑΝ ἐξαιρετικὴν ὄσφ καὶ περίεργον καλλιτεχνικὴν ἰδιοφυΐαν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Σῦρος—τὸν ἐκ γενετῆς κωφάλαλον ζωγράφον Νέστορα Βαρχίν. Τὸ φαινόμενον ἀξίζει βεβαίως εὐρεΐαν μελέτην, περὶ τοῦ τί δύναται θέλησις κραταιὰ καὶ ἐπιμονὴ ἀνένδοτος νὰ κατορθώσῃ, καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ὅπου ἡ φύσις ἀρνεῖται καὶ ἀνθίσταται. Ἄλλ' ὁ στενὸς ᾧδε καὶ μεμετρημένος χῶρος τοῦ Ἡμερολογίου δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν ἢ νὰ γνωρίσωμεν δι' ἀπλῶν καὶ γενικῶν μόνον γραμμῶν εἰς τοὺς πολλαχοῦ ἀναγνώστας τὸν καλλιτέχνην.

Κατάγεται ἐκ Λεωνιδίου τῆς Κυνουρίας καὶ ἄγει ἤδη ἡλικίαν 32—33 ἐτῶν. Ὁ πατήρ του, ἀπελπισθεὶς ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἐλαττώματος τοῦ υἱοῦ του, διανοεῖτο νὰ τὸν ἀφιερῶσιν εἰς τὴν τέχνην τοῦ ράπτου ἢ τοῦ ὥρολογοποιοῦ. Ἄλλ' εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ μικροῦ Νέστορος ἄλλαι ἐπέφοιτων ἐμπνεύσεις. Ἡμέραν τινά, ἐν ἡλικίᾳ 13 ἐτῶν, ἀτενίζων πρὸς τὴν ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, παρ' ἧ ἐκρέματο ἡ κανθῆλα, ἀφηρέθη ἐπὶ μακρὸν αἶσθημα θαυμασμοῦ καὶ περιεργείας τὸν κατέλαβε, καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ καθήκλας, κατεβίβασε τὴν εἰκόνα καὶ λαβὼν χάρτην καὶ μολυβδαῖδα ἤρξατο σχεδιάζων αὐτήν, ἀλλὰ μετὰ τόσης ἐπιτυχίας, ὡς νὰ ἦτο ἀπὸ πολλοῦ ἡσκημένος. Ἡ ἀποκάλυψις ἐγένετο καὶ ἡ τέχνη κατέλεγεν ἡδὴ τὸν ἐκλεκτὸν τῆς εἰς τὸ ἱερόν τῆς τέμενος. Τὸ πρῶτον δοκίμιον ἠκολούθησε καὶ ἄλλο, τοῦθ' ὅπερ ἐνεθάρρυνε τὸν πατέρα νὰ τὸν ἀποστείλῃ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνεῖον πρὸς σπουδὴν τῆς ζωγραφικῆς. Ἐν αὐτῇ ἐμαθήτευσεν ἐπὶ ὀκταετίαν περίπου, μεθ' ἧ ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους, ἔνθα ἐν μὲν τῇ Σχολῇ τὸν Κωφάλαων ἔσχεν εὐρυτέραν τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν, διδαχθεὶς διὰ τῆς θαυμασίας μεθόδου τῶν de l'Épée καὶ Houdin γραφὴν, ἀνάγνωσιν, βαθμηδὸν δὲ τὰ πρῶτα ἐφόδια τῆς ἐγκυκλίου παιδείας, ταυτοχρόνως δὲ ἐπίδοθεὶς ἐπὶ πενταετίαν εἰς συμπλήρωσιν τῶν καλλιτεχνικῶν του σπουδῶν, λαβὼν ἅμα ἐν τινι διαγωνίᾳ μεταξὺ 300 διαγωνισθέντων τὸ πρῶτον μὲν βραβεῖον εἰς τὴν διὰ κραγιονίου ζωγραφικὴν (σκιαγραφίαν), εἰς ἣν ἰδιαίτατα ἐπιδίδει, τὸ δεύτερον δὲ εἰς τὴν ἐλαιογραφίαν.

*Ἐκτοτε, ἐπανακάμψας εἰς Σῦρον, παρήγαγε πολλὰ ἔργα ἄξια λόγου εἰληγμένα ἐκ θεμάτων τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἢ τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας, διαπρέπων ἐξαιρετικῶς εἰς τὰς προσωπογραφίας, ἐξ ὧν κερδίζει ἀρκετά. Μεταξὺ τῶν ἔργων του διακρίνονται « Ὁ Κολοκοτρώνης ὁδηγῶν τοὺς

ἄνδρας του εἰς Νεμέαν κατὰ τοῦ Δράμαλη». — «Ὁ Ἰησοῦς δωδεκαετῆς διδάσκων ἐν τῷ Ναῶ». — «Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ». — «Ἡ φυγὴ τῆς Θεοτόκου ἐξ Αἰγύπτου». — «Καταστροφή τοῦ Δράμαλη,» — τινὰ τῶν ὁπίων οἱ ἀναγνώσται τοῦ Ἡμερολογίου θέλουσιν ἶδει ἐν τῷ ἀνά χεῖρας τόμῳ, ὑπολειπόμενα βεβαίως κατὰ πολὺ τῆς ζωηρᾶς ἐκφράσεως τῶν πρωτοτύπων.

* *

Ὁ Βαρβέρης διαπρέπει ἰδίως εἰς τὰς διὰ crayon προσωπογραφίας, ἀληθῆ ἀριστουργήματα εἰς τὸ εἶδος των. Ἀποδίδει τοιαύτην ὁμοιότητα εἰς τὰ χαρακτηριστικά, ἅτινα σχεδιάζει ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἢ ἐκ φωτογραφίας, ἥτις καταντᾷ μοναδική παρ' αὐτῷ. Ἡ εὐχέρεια δὲ καὶ ἡ ταχύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ὀφειλομένη ἴσως καὶ εἰς τὴν ἐκ τῆς ἀκουστικῆς του καταστάσεως ἀπερίσπαστον συγκέντρωσιν του εἰς τὴν ἐργασίαν, μονοῦ καταπλήσσει.

Ἄλλὰ τὸ ἰδανικόν του, ἡ φιλοδοξία του, εἰσὶν αἱ ἐλαιογραφίαι, εἰς ἃς ἀφοσιοῦται μετ' ἐκτάκτου ζήλου. Αἱ ἀγιογραφίαι του, εἰς ἃς κατὰ προτίμησιν ἀσμενίζει, καὶ αἱ ὁποῖαι τὸν ἀνέδειξαν ὡς πρώτης τάξεως ἀγιογράφον, δύνανται νὰ κοσμήσωσι τὰς καλλιτέρας πινακοθήκας.

Χειρίζεται τὸν χρωστήρα μετὰ δεξιότητος καὶ καλαισθησίας. Ἐν τῶν σπουδαίων πλεονεκτημάτων, δι' ἃ χαρακτηρίζεται, εἶνε ἡ τεχνικωτάτη σύνθεσις τῶν χρωμάτων. Ἡ φωτοσκίασις καὶ ἡ ὀπτικὴ τῶν εἰκόνων του εἰσὶν ἀπαράμιλλοι.

* *

Τοιοῦτος ἐν μικρογραφίᾳ ὁ κωφάλαος καλλιτέχνης, διακαιούμενος μείζονος ἔτι θαυμασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως, ἀφοῦ ἡ φύσις αὐτῆ, ἡ ἐμφυσήσασα ἐν αὐτῷ τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς τέχνης, παρενέβαλε, τόσον ἄμα εἰρωνικῶς, καὶ ἀνυπερβλή-

τους δυσχερείας, ἀς οὐχ ἤττον ἢ καταπληκτικῇ ἐπιμονῇ
κατενίκησε καὶ ἐξεμηδένισε.

ΙΣΜΗΝΗ (*)

Τῷ κ. Ν. Γ. Πολίτῃ

- Ἡ ώραία παιδούλα τί ἔγεινε
Ποῦ εἶχε ἀδρά βυζάξει
Τὸ γάλα ἀπὸ μίαν ἀξία
Καὶ μιὰ μεστή ζωή;
— Τὸ σπίτι μοσκοδόλησε,
Καὶ πάει ἀλλοῦ ν' ἀράξη,
Τὸ σπίτι μοσκοδόλησε,
Καὶ πέρασε γοργή.
— Τῆ σάρκα πῶς παράτησε;
— Ποιὸς ξέρει! Πάει νὰ γίνη
Στῶν αὐλῶν καὶ στῶν ἀφαντῶν
Τῆ μυστικῆ χαρὰ
'Αμίλητα καὶ ἀσύγκριτα
Κάτι καινούριο ἐκείνη.
'Ομως τὸ σπίτι ἀράχνιασε
Καὶ τὴν ἀποζητᾶ.
— Δὲ θὰ γυρῖς ἢ ἀγύριστη
Στὸλόζεστο λημέρι;
— Κάθε φορὰ ποῦ ἀξήγητα,
'Ω σπίτι ἐσύ, γροικᾶς
Κάτι ἀπαλὸ ἀπαλώτατον,
'Ολόγλυκο, ποιὸς ξέρει!...
λέγε: Εἶς' ἐσύ, ἀγύριστη,
Κ' ἐσύ μὲ ἀποζητᾶς;

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

* ΣΗΜ. — Τὸ πλήρες πρυφεροῦ ἀλγους ἐλεγείων τοῦτο ἐπὶ τῶ θανάτῳ
τῆς χαριτωμένης μικρούλας Ἰσμῆνης, ἣτις ἕως χθὲς ἐσκόρπιζε τὴν χαρὰν
καὶ τὴν ζωὴν εἰς τὸν ὄλθιον οἶκον τοῦ ἐγκρίτου φίλου καὶ συνεργάτου κ.
Ν. Γ. Πολίτου, ἀξίζει ν' ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ φίλων τοῦ
Ἡμερολογίου.